

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4607/2021
06.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Родољуб Пашћановић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду и ЈП „Путеви Србије“ Београд, ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1310/2018 од 16.06.2020. године, у седници одржаној 06.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1310/2018 од 16.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 7746/16 од 10.11.2017. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавежу да изврше све потребне радове да би довели парцелу тужиоца, ближе описану у изреци у раније стање на начин ближе наведен у изреци, као и захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка. Тужилац је обавезан да туженој Републици Србији накнади трошкове парничног поступка у износу од 114.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 1310/2018 од 16.06.2020. године ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с`тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном ради уједначавања судске праксе у смислу члана 395. ЗПП.

Решењем РЗ 1/21 од 26.08.2021. године, Апелациони суд у Новом Саду није предложио Врховном касационом суду да одлучи о ревизији тужиоца изјављеној против

пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 1310/2018 од 16.06.2020. године као о изузетно дозвољеној налазећи да за то нису испуњени услови предвиђени чланом 395. ЗПП.

Према члану 395. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. овог Закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Како Апелациони суд у Новом Саду није предложио одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, по оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 395. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 506. став 1. (прелазне и завршне одредбе) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09). Према чл. 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона. У овом случају, правноснажна другостепена пресуда донета је 16.06.2020. године, после ступања на снагу наведених новела Закона о парничном поступку.

Тужба у овом спору ради чинидбе поднета је 08.12.2010. године. У тужби је означена вредност предмета спора на 10.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић